

*Instanța de fond: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. V. Railean)
Dosarul nr. 2ai-24/25 (2-23091139-02-2ai-28012025)*

DECIZIE

26 mai 2025

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mîra Ghenadie
Cașcaval Andrei și Sîrbu
Victoria

examinând în ordine de apel, apelul declarat de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2024, adoptată în cauza de insolabilitate la cererea IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro” și raportarea bunului cu titlu provizoriu la masa debitoare,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

În procedura Judecătoriei Căușeni, sediul Central se află spre examinare cauza de insolabilitate intentată în privința SRL „Biovitagro”.

La 12 februarie 2024 IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a depus o cerere cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro” și raportarea bunului cu titlu provizoriu la masa debitoare.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 14.11.2023, prin intermediul Portalului Național al Instanțelor de Judecată, a aflat despre intentarea procesului de insolabilitate a debitorului SRL „Biovitagro” c/f 1008600032662, (fapt ce contravine prevederilor art. 35 alin. (4) Legea Insolabilității 149/2012, potrivit căruia, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolabilitate, administratorul insolabilității expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți).

Cu referire la circumstanțele premergătoare a explicat creditorul că, la data de 27 aprilie 2018, 16 mai 2018 și 06 iulie 2018 între Instituția Publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare (UIAPCPA), reorganizată prin transformare (conform Hotărârii Guvernului nr. 425/2020) în Instituția Publică „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, organ subordonat Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și SRL „Biovitagro” au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. PVR-223, PVR-228 și nr. PVR-250.

Conform contractului nr.PVR-223 din 27.04.2018, pîrîtul a procurat în rate de la reclamant, tehnică agricolă - stropitoare de marca „Caffini Tend Plus 2000” nr. şasiu ZK4TRK04141007114, în valoare totală de 183.800 (o sută optzeci şi trei mii, opt sute) lei, care urma a fi achitată în 4 rate cu achitare definitivă la 01.04.2021.

Procurarea tehnicii agricole de către pîrît se confirmă prin actul de predare-primire din 27 aprilie 2018 prevăzut la anexa nr.3 la contractul nr.PVR-223 din 27 aprilie 2018 şi a facturii fiscale seria XI 0037987 din 27.04.2018.

În aceeaşi ordine de idei, la data de 06 iulie 2018, între reclamant şi pîrît a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr.PVR-250.

Conform contractului nr.PVR-250 din 06 iulie 2018, pîrîtul a procurat tehnica agricolă - Freză B1, nr. şasiu 139, în valoare totală de 77.700 (şaptezeci şi şapte mii şapte sute) lei, care urmau a fi achitate în 4 rate, cu achitare definitivă la data de 31.03.2021.

Procurarea tehnicii agricole de către pîrît se confirmă prin actul de predare-primire din 06 iulie 2018 prevăzut la anexa nr.3 la contractul nr.PVR-250 din 06 iulie 2018 şi a facturii fiscale seria IV 1218216 din 06 iulie 2018.

În acest sens, s-a stabilit în evidenţa contabilă a creditorului - la zi pentru tehnica agricolă:

- Freza automatică B1, nr.139 procurată în temeiul contractului nr.PVR250 din 06.07.18 debitorul înregistrează o datorie în mărime de 12.120,00 lei;
- Sistem Irigare picurare livada cu traseu central, f/n procurată în temeiul contractului nr. PVR228 din 6.05.2018 debitorul înregistrează o datorie în mărime de 250.886,00 lei; (bun ce nu poate fi separat în natură);
- Stropitoare Caffini Trend Plus 2000 nr.ZK4TRK04141007114 procurată în temeiul contractului nr.PVR223 din 27.04.2018, debitorul înregistrează o datorie în mărime de 137.348,00 lei.

Prin urmare, debitorul nu şi-a onorat obligaţiile înregistrînd o datorie totală în mărime de 400.354,00 lei pentru tehnica agricolă procurată.

Conform pct.1.1. al contractelor de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole menţionate supra, obiectul prezentului contract constituie tehnica (în continuare - obiectul vânzării) procurată de către vânzător din contul programului de vânzări în rate în agricultura performantă irigată al Fondului Provocările Mileniului Moldova (FPMM) gestionat de vânzător şi vîndută în rate cumpărătorului (în continuare beneficiar) în scopul creşterii suprafeţelor irigate şi mărirea veniturilor agricultorilor prin creşterea vânzărilor de produse horticoale de valoare înaltă.

Totodată, conform pct.1.2 „Prin prezentul contract vânzătorul vinde în rate, iar cumpărătorul cumpără, tehnica stipulată în Anexa nr.1 la prezentul contract” - obiectul contractului. Termenul contractului: Conform pct.2.1, „Prezentul contract este valabil pînă la achitarea de către cumpărător a preţului total de răscumpărare a obiectului vânzării”.

Cu referire la dreptul de proprietate al vânzătorului asupra obiectului vânzării,

indică creditorul că conform pct.8.1, pe termenul acțiunii prezentului contract, obiectul vânzării este proprietatea vânzătorului. Iar conform pct.8.3 „După expirarea termenului de valabilitate a prezentului contract, cu condiția că plățile de răscumpărare au fost achitate integral vânzătorului sau la achitarea totală înaintea expirării termenului prezentului contract, dreptul de proprietate asupra obiectului vânzării trece de la vânzător la cumpărător”, iar la pct.8.4. este menționat că dreptul de proprietate asupra obiectului vânzării va trece de la vânzător la cumpărător, din momentul radierii obiectului vânzării de pe numele vânzătorului la Inspectoratul de Stat „Intehagro”.

Reieșind din cele expuse, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” pînă la moment este proprietarul următoarelor bunuri - obiecte ale contractului de vânzare-cumpărare în rate menționate și anume:

- Freza automatică B1, nr. 139 procurată în temeiul contractului nr. PVR250 din 06.07.2018;

- Stropitoare Caffini Trend Plus 2000 nr. ZK4TRK04141007114 procurată în temeiul contractului nr. PVR223 din 27.04.2018.

Conform pct.5.2 „din data transmiterii obiectului vânzării către cumpărător și pînă la achitarea prețului total de răscumpărare a acestuia, cumpărătorul îl va lua la evidență contabilă ca „mijloc fix” pe un subcont aparte cu calcularea amortizării (uzurii)”.

La data de 15 noiembrie 2023, în calitate de creditor, prin intermediul sistemului informațional mail-adma.gov.md, au expediat la adresa de e-mail: [*****](#) a administratorului autorizat Munteanu Oleg, notificarea semnată cu semnătură electronică avansată calificată, înregistrată cu nr.04-2036 prin care creditorul a solicitat neinclusiunea, sau după caz, separarea din masa debitoare a SRL „Biovitagro” c/f 1008600032662, a tehnicii agricole menționate, cu transmiterea acestora proprietarului IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, după cum urmează: Freza Automatică B1, nr.139 procurată în temeiul contractului nr.PVR250din 06.07.2018; Sistem Irigare Picurare livada cu traseu central, f/n procurată în temeiul contractului nr.PVR228 din 6.05.2018; Stropitoare Caffini Trend Plus 2000 nr. ZK4TRK04141007114 procurată în temeiul contractului nr. VR223 din 27.04.2018.

Tot prin notificarea menționată și conducîndu-se de Partea 9 și partea 10 din contractele de vânzare-cumpărare în rate menționate, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a anunțat debitorul SRL „Biovitagro” c/f 1008600032662, despre rezoluțiunea contractelor nr.PVR250 din 06.07.2018, nr.PVR228 din 06.05.2018 și nr.PVR223 din 27.04.2018.

Administratorul insolabilității societății debitoare în mod intenționat refuză să separe bunurile, deși, acesta aparține cu drept de proprietate a IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, respectiv, consideră că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești

privind separarea bunului imobil din masa debitoare.

Potrivit materialelor cauzei și cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare, obiect al litigiului sunt bunurile mobile "Freza automatică B1", nr. 139 procurată în temeiul contractului nr. PVR250 din 06.07.2018 și "Stropitoare Caffini Trend Plus 2000 nr. ZK4TRK04141007114" procurată în temeiul contractului nr. PVR223 din 27.04.2018.

Potrivit extrasului eliberat de Inspectoratul de Stat pentru Supraveghere tehnică „Intehagro”, se confirmă faptul că creditorul deține dreptul de proprietate asupra bunurilor menționate.

În baza circumstanțelor de fapt descrise, apreciază creditorul că o eventuală hotărâre judecătorească adoptată în prezentul litigiu, în sensul solicitat, ar avea ca efect ieșirea bunului sus-numit din masa debitoare a SRL „Biovitagro” și cu transmiterea acestuia proprietarului IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”.

În speță, consideră creditorul că, rolul instanței constă în protejarea interesului reclamantului de a obține executarea hotărârii într-un termen rezonabil, iar acest fapt prevalează dreptul pârītului de a dispune liber de toate atributele dreptului său de proprietate.

În situația dedusă judecătii, consideră creditorul că prin neaplicarea măsurilor de asigurare, ar putea fi încălcate drepturile patrimoniale ale reclamantului, or, potrivit raționamentelor CEDO, o pretenție poate constitui un bun în sensul art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie, iar neexecutarea sau executarea tardivă a unei hotărâri judecătorești ar constitui o „ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale”.

Deasemenea, în cererea de chemare în judecată reclamantul a anexat decizia privind modificarea datelor din Registrul de Stat al unităților de drept din 03.09.2020, dosar nr.1009601000337 potrivit căreia Instituția Publică Unitatea de Implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare (UIAPCPA), reorganizată prin transformare (conform Hotărârii Guvernului nr. 425/2020) în Instituția Publică „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a fost luată la evidența de stat și trecută în Registrul de stat al unităților de drept.

Concretizează că, pct. 2 al Deciziei privind luarea la evidența de stat, dosar nr. 1009601000337 din 30.12.2009, potrivit căreia la pct. 2 din decizia nominalizată UIAPCPA a fost luată la evidența de stat și a fost trecută în Registrul de stat al unităților de drept. Totodată în decizia menționată este indicată sursa de finanțare - Bugetul de stat.

În acest context, informează creditorul că IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” este inclusă în anexa nr.2 a Hotărârii Guvernului nr. 246 din 08.04.2010 cu modificările ulterioare (Hotărârea Guvernului nr. 19 din 12.02.2021 Anexa nr.2 „Lista granturilor acordate Guvernului Republicii Moldova și instituțiilor finanțate de la buget, destinate realizării proiectelor de asistență investițională, din contul cărora vor fi importate sau achiziționate mărfuri (lucrări, servicii) scutite de

TVA cu drept de deducere, scutite de accize, plata taxei vamale, a taxei pentru efectuarea procedurilor vamale, a taxei pentru mărfurile care, în procesul utilizării, cauzează poluarea mediului” subpunctul 17) și în baza Notelor de schimb dintre Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Japoniei din 11 martie 2004 și din 3 martie 2006.

Având în vedere Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 89 din 20 aprilie 2016 „Cu privire la practica examinării cererilor de separare a bunurilor din masa debitoare în temeiul art. 48 Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012”, menționează că bunurile indicate supra nu au fost achitate integral de către SRL „Biovitagro” c/f 1008600032662, iar în aceste condiții IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” este persoana care deține dreptul de proprietate (dreptul real) asupra bunurilor menționate supra, care există în natură și pot fi separate, în temeiul art.48 alin.(1) din Legea insolvenței nr.149/2012.

Solicită IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, separarea din masa debitoare a debitorului SRL „Biovitagro” c/f 1008600032662, a tehnicilor agricole menționate, cu transmiterea acestora proprietarului Instituția Publică „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, după cum urmează:

- Freza automatică B1, nr. 139 procurată în temeiul contractului nr. PVR250 din 06.07.2018;

- Stropitoare Caffini Trend Plus 2000 nr. ZK4TRK04141007114 procurată în temeiul contractului nr. PVR223 din 27.04.2018.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro” și raportarea bunului cu titlu provizoriu la masa debitoare.

Solicitarea apelantului:

La 18 iunie 2024 IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii.

La 28 ianuarie 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Mîra Ghenadie și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel a indicat motive de fapt și de drept similare celor expuse în cererea din 12 februarie 2024, invocând că în cadrul acțiunii înaintate de către IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” împotriva SRL „Biovitagro” cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată (dosar nr. 2c-13/2021), la data de 22 noiembrie 2021 a fost emisă hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, prin care s-a admis acțiunea înaintată, s-a dispus încasarea de la SRL „Biovitagro” în beneficiul Instituției Publice „Agenția

Pentru Dezvoltarea Și Modernizarea Agriculturii” datoriei în sumă de 400.354,00 lei și a penalității în sumă de 169.834,87 lei.

Consideră apelantul că, instanța de insolabilitate eronat s-a expus asupra modalității de apărare a drepturilor creditorului IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, astfel depășindu-și vădit atribuțiile. Sau, argumentul instanței precum că, la caz există o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă cu privire la încasarea datoriei în sumă de 400.354,00 lei, ca rezultat al neonorării obligațiilor pentru procurarea tehnicii agricole, IP „ADMA” nu s-a conformat prevederilor Legii insolabilității prevăzute la art. 140 alin. (1)...” este unul critic care denotă în mod vădit, că instanța de insolabilitate nu a examinat cert cauza, interpretând eronat prevederile Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, a Codului civil, precum și a Codului de procedură civilă.

Prin prisma art. 140 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, legiuitorul nu stabilește creditorilor obligația de depunere a cererii de admitere a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, ci oferă posibilitate, la fel cum prin art. 48 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, oferă creditorilor ce sunt proprietari ai bunurilor aflate în posesia debitorului insolubil, să înainteze o cerere privind separarea bunurilor masei debitoare.

Astfel, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, folosindu-se cu bună credință de drepturile sale procedurale, reieșind din principiul disponibilității prevăzut de art. 27 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, precum și din motivul că bunurile pot fi separate, creditorul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a înaintat instanței de insolabilitate Judecătoriei Căușeni, sediul Central o cerere către în temeiul art. 48 alin. (3) al Legii insolabilității.

Totodată, este pripită concluzia instanței de insolabilitate precum că, odată ce IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, deține o hotărâre judecătorească privind încasarea datoriei din contul SRL „Biovitagro”, nu poate pretinde separarea bunurilor din masa debitoare acestuia, sau, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă nr. 2c13/2021 din 22.11.2021, s-a dispus doar încasarea din contul SRL „Biovitagro” în folosul I.P. „Agenției Pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” a datoriei conform contractelor menționate supra, nu și încetarea efectelor contractuale.

În circumstanțele menționate, contractele de vânzare cumpărare în rate a tehnicii agricole, nr. PVR250 din 06.07.2018; nr. PVR228 din 06.05.2018; nr. PVR223 din 27.04.2018, produc efecte juridice până în prezent, inclusiv în contextul declarării rezoluțiunii unilaterale a contractelor din data de 15.11.2023 adresată către administratorul insolabilității SRL „Biovitagro” – Muntean Oleg, respectiv dreptul de proprietate asupra bunurilor în privința căror a fost solicitată separarea în continuare îi aparține IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”. Acest fapt, rezultă atât din prevederile Codului civil, cât și prevederile contractelor

menționate supra, făcând în acest context referire la art. 1191 alin. (1) din Codul civil.

Afirmă că, în privința Stropitorii Caffini Trend Plus Reverse 2000, de model Plus Reverse 2000, nr. șasiu ZK4TRK04141007114, nr. certificatului tehnic permanent de înmatriculare MA 041962, ce face obiectul contractului de vânzare-cumpărare în rate nr. PVR223 din 27.04.2018, Inspectoratul de Stat pentru supravegherea tehnică "Intehagro", a eliberat confirmare precum că IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” deține dreptul de proprietate asupra bunul menționat, fiind incidente dispozițiile art. art. 424 alin. (1) și (2) Codul civil, or bunurile sunt înregistrate în Registrul vehiculelor validează și confirmă dreptul de proprietate al IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, asigurând recunoașterea și protecția acesteia față de terți.

În privința bunurilor "Freză automatică B1 nr. 139", obiect al contractului nr. PVR250 din 06.07.2018 și a "Sistemului de irigare picurare", livadă cu traseu central, f/n, obiect al contractului nr. PVR228 din 06.05.2018, Inspectoratul de Stat pentru supravegherea tehnică "Intehagro" nu a eliberat confirmare, din motiv că acestea nu se supun înregistrării de stat.

Totodată, instanța eronat a respins acțiunea depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” privind separarea bunurilor din masa debitoare, menționând precum că existența hotărârii judecătorești irevocabile, produce un șir de efecte, care nu reprezintă altceva decât elementele componente ale puterii lucrului judecat, ultima nu a ținut cont de aceasta.

Or, obiectul acțiunii depusă de I.P. „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, privind separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro”, este unul diferit de cel examinat în cadrul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă în privința căruia a fost adoptată hotărârea nr. 2c-13/2021 din 22 noiembrie 2021.

Mai mult ca atât, mențiunea instanței de insolvabilitate are de fapt efect direct invers decât cel la care ultima s-a referit, sau reieșind din faptul că prin hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă în privința căruia a fost adoptată hotărârea nr. 2c-13/2021 din 22 noiembrie 2021, instanța de insolvabilitate urma să stabilească fără echivoc faptul că de către SRL „Biovitagro” nu sunt respectate condițiile contractuale stabilite în contractele nr. PVR-223 din 27 aprilie 2018; PVR 228 din 16 mai 2018; PVR-250 din 06 iulie 2018, precum și faptul că proprietar al bunurilor ce constituie obiectul contractelor menționate este IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”.

Însă, în pofida celor menționate, instanța de insolvabilitate a dat apreciere eronată probelor prezentate astfel, favorizând nemijlocit debitorul SRL „Biovitagro” (în proces de insolvabilitate), care până în prezent dispune liber de bunurile IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, utilizându-le în scopuri personale, astfel cauzând uzura acestora și nemijlocit diminuarea valorii lor, iar astfel, creând prejudicii materiale direct apelantul.

Un alt, argument care a creat concluzia instanței de insolabilitate cu privire la netemeinicia acțiunii de puse de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” îl constituie faptul că, tehnica agricolă, stropitoarea ”Caffini” și freza automatică nu sunt înregistrate ca obiecte independente, precum și că nu pot fi separate bunurile ce sunt incluse în inventarul masei debitoare, nu pot fi individualizate ca obiect independent de drept.

Apelantul consideră că, argumentele menționate sunt absolut eronate, or, bunurile menționate în motivarea hotărârii pot și sunt individualizate ca obiecte independente de drept, sau în fiecărui bun a fost încheiat câte un contract de vânzare-cumpărare în rate și anume, pentru Freza automatică B1, nr. 139 a fost încheiat cu SRL „Biovitagro” contractul nr. PVR250 din 06.07.2018; pentru Sistem Irigare Picurare livada cu traseu central, f/n a fost încheiat contractul nr. PVR228 din 6.05.2018; pentru Stropitoarea Caffini Trend Plus 2000 nr. ZK4TRK04141007114 a fost încheiat contractul nr. PVR223 din 27.04.2018.

Mai mult ca atât, deși instanța de insolabilitate a făcut trimitere la art. 48 alin. (1), (2) și (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, ultima a respins acțiunea depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, deși toate condițiile enumerate mai sunt întrunite în prezenta speță.

Sau, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” până în prezent deține un drept real asupra bunurilor ce fac obiectul prezentei acțiuni în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare menționate supra; bunurile menționate au fost incluse în masa debitoare și există în natură și pot fi partajate în privința acestora fiind întocmit raportul de evaluare a proprietății nr. 05-001-24 din 16.01.2024 (se anexează).

Suprem este de menționat, că instanța de insolabilitate și-a depășit atribuțiile prin faptul că în motivarea hotărârii contestate, ultima stabilind calea de apărare a drepturilor IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, menționând că este evident faptul că din masa debitoare a debitorului SRL „Biovitagro” vor fi acoperite creanțele existente, iar conform art. 41 din Legea insolabilității, masa debitoare servește la executarea creanțelor. La caz, instanța de insolabilitate nu are atribuții manageriale fapt stabilit expres de legiuitor la art. 5 alin. (7) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Mai mult ca atât, instanța într-un mod vizibil prejudiciază drepturile apelantului, dispunând ca din bunurile în privința căror sunt instituite garanții de către Agenție, urmează a fi stinse creanțele creditorilor chirografari, deși prin prisma Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, dacă creditorul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” ar fi înaintat cerere de admitere a creanțelor împotriva patrimoniului debitorului, acestea ar constitui creanțe garantate în limita valorii bunurilor ce fapt obiect al prezentului litigiu.

Consideră apelantul că, este eronată și concluzia instanței de insolabilitate precum că, Agenția își întemeiază cerința pe prevederile contractuale, la concret pct.

8.1, 8.3 – dreptul de proprietate. Reieșind din aceste aspecte, creditorul indică că este proprietarul bunurilor care formează obiectul contractelor de vânzare-cumpărare cu nr. PVR223 și 250, neținând cont de prevederile art. 39 alin. (1) din Legea insolvenței. Concluzia menționată este depășită de legalitate, or instanța de insolvență direct menționează că, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” nu este proprietară a bunurilor ce fac obiectul prezentului litigiu. Bunurile litigioase, aparțin cu drept de proprietate apelantului, până la onorarea tuturor obligațiilor contractuale de către SRL „Biovitagro” și nici nu urmau a fi incluse în masa debitoare a SRL „Biovitagro” (în proces de insolvență).

Este pripită mențiunea instanței de insolvență precum că, ”în privința bunurilor care se solicită a fi separate din masa debitoare, au fost prezentate acte de proveniență, care demonstrează că acestea au fost obținute de debitor în proprietate, până la intentarea procesului de insolvență”, or dreptul de proprietate până în prezent îi aparține Agenției, fapt ce rezultă atât din prevederile contractuale cât și din prevederile Codului civil.

La caz instanța de insolvență, la fel eronat a interpretat prevederile art. 921, 922, depășindu-și atribuțiile și obiectul prezentei acțiuni, stabilind ilegal despre faptul că, IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” este decăzută din dreptul la rezoluțiune pentru neexecutarea contractelor de vânzare cumpărare în rate, din considerentul că, nu a notificat debitorul despre rezoluțiune în termen rezonabil.

Inițial, este necesar de accentuat, că instanța de insolvență a invocat încălcarea unor prevederi din oficiu, fără a fi invocate de către debitorul SRL „Biovitagro” (în proces de insolvență), sau de către administratorul insolvenței acestuia.

Totodată, instanța de insolvență nici nu a stabilit care este termenul rezonabil pentru înaintarea cererii de rezoluțiune a contractelor de vânzare-cumpărare în rate, menționând doar despre faptul că acesta a fost depășit.

Consideră că, hotărârea contestată, emisă de instanța de insolvență Judecătoria Căușeni, sediul Central, lezează grav drepturile IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, fiind încălcate prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția CEDO.

Verificarea termenului de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență.

La caz, Colegiul Civil a constatat cu certitudine că, hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 18 iunie 2024 a fost atacată de către apelantul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, la aceeași dată – 10 iunie 2024.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul

civil consideră că apelul declarat de către IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de apel:

Studiind apelul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră apelul ca fiind neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (6) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar.

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multă aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, (1) Instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

(2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, ori, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei și normele de drept material au fost aplicate corect.

Din materialele cauzei se atestă că, la 27.04.2018 a fost încheiat contractul nr.PVR223 de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole, între vânzătorul „Unitatea

de implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare” și cumpărătorul SRL „Biovitagro”.

Obiectul contractului menționat constituie tehnica stipulată în Anexa nr.1, procurată de către vânzător din contul programului de vânzări în rate în agricultura performantă irigată al Fondului Provocările Mileniului Moldova (FPMM) gestionat de vânzător și vândută în rate cumpărătorului cu scopul creșterii suprafețelor irigate și mărirea veniturilor agricultorilor prin creșterea vânzărilor de produse horticoale de valoare înaltă. (f.d.11-15)

Deasemenea, potrivit înscrisurilor din dosar a fost stabilită data de achitare a ratelor de către cumpărător, dar și suma spre achitare. (f.d.16)

Potrivit anexei nr.3, actul de predare-primire, se confirmă că la data de acceptare a echipamentului agricol, descris în lista de verificare, anexată la prezentul certificat, cumpărătorul confirmă următoarele: această unitate a fost examinată de către reprezentanți desemnați în modul convenit de către cumpărător; această unitate a fost pe deplin acceptată de către cumpărător și prin urmare, devine subiect al contractului conform termenilor contractului. (f.d.17)

Lista de verificare a fost completată pentru fiecare unitate de echipament, stipulate în contract și este în interesul cumpărătorului să verifice fiecare unitate, deoarece, odată ce semnătura a fost pusă pe accept, vânzătorul nu este răspunzător pentru defecte, dar garanția ca rămîne în vigoare pentru perioada de valabilității sale. Suplimentar, în conținutul listei de verificare a fost stipulat că defecte nu au fost depistate. (f.d.18)

La 15.07.2020 a fost întocmit acordul adițional la contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr.PVR223 din 27.04.2018, în temeiul adresării cumpărătorului din 15.07.2020 privind imposibilitatea achitării plăților de cumpărare a tehnicii agricole conform condițiilor contractuale și reeșalonarea lor, între vânzător și cumpărător a survenit o altă înțelegere – modificarea în partea 7 p.7.1, unde a fost indicat soldul creanței pe termen scurt, suma reeșalonată, dar și termenul limită de achitare. (f.d.19)

Conform facturii XI nr.0037987 din 27.04.2018, a fost stabilită denumirea încărcăturii – stropitoare Caffini, dar și valoarea încărcăturii, fiind livrată cumpărătorului SRL „Biovitagro”. (f.d.20)

La 06.07.2018 a fost întocmit contractul nr. PVR 250 de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole vânzătorul „Unitatea de implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare” și cumpărătorul SRL „Biovitagro”.

Obiectul contractului nominalizat îl reprezintă tehnica agricolă de model „Freza B1”. (f.d.21-25)

Subsecvent, a fost întocmit graficul de achitare a plăților pentru contractul de vânzare-cumpărare în rate nr. PVR 250. (f.d.26).

Potrivit actului de predare-primire (certificat de acceptare) a tehnicii agricole - freza B1, cumpărătorul confirmă că la data de acceptare a echipamentului, acesta a

fost verificat de către reprezentanții desemnați și autorizați în modul convenit, această unitate a fost acceptată și devine subiect al contractului conform termenilor contractului. (f.d.27)

Lista de verificare a fost completată și pentru freza automatică de model B1, care conține mențiunea „defecte nu au fost depistate”. (f.d.28)

La 15.07.2020 a fost încheiat acordul adițional nr.1 la contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole – freza automatică B1, în temeiul adresării cumpărătorului din 15.07.2020 privind imposibilitatea achitării plăților de răscumpărare și reeșalonarea lor, în legătură cu aceasta, astfel, între vânzător și cumpărător a survenit o nouă înțelegere, fiind concretizată suma reeșalonată, dar și termenul limită de achitare. (f.d.29)

Conform facturii fiscale IV1218216, tehnica agricolă – freza automatică B1 a fost livrată cumpărătorului SRL „Biovitagro”. (f.d.30)

La 16 mai 2018 a fost întocmit contractul nr. PVR 228 de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole vânzătorul „Unitatea de implementare și Administrare a Proiectului Creșterii Producției Alimentare” și cumpărătorul SRL „Biovitagro”.

Obiectul contractului nominalizat îl reprezintă sistemul de irigare livada cu traseu central. (f.d.56)

Subsecvent, a fost întocmit graficul de achitare a plăților pentru contractul de vânzare-cumpărare în rate nr. PVR 228. (f.d.61)

Potrivit actului de predare-primire (certificat de acceptare) a tehnicii agricole, cumpărătorul confirmă că la data de acceptare a echipamentului, acesta a fost verificat de către reprezentanții desemnați și autorizați în modul convenit, această unitate a fost acceptată și devine subiect al contractului conform termenilor contractului. (f.d.62)

La fel a fost întocmită și lista de verificare completă pentru fiecare unitate. (f.d.63).

La 15.07.2020 a fost încheiat acordul adițional nr.2 la contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr.PVR228 din 16.05.2018 privind imposibilitatea achitării plăților de răscumpărare și reeșalonarea lor, în legătură cu aceasta, astfel, între vânzător și cumpărător a survenit o nouă înțelegere, fiind concretizată suma reeșalonată, dar și termenul limită de achitare. (f.d.66)

Conform facturii fiscale IV1218095, sistema de irigare a fost livrată cumpărătorului. (f.d.67)

Prin hotărârea judecătoreii Căușeni, sediul Central din 11 septembrie 2023, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Biovitagro”, fiind intentată procedura de insolvabilitate față de debitor. (f.d.10)

La 14.11.2023 Inspectoratul de Stat pentru supravegherea tehnică „Intehagro” a întocmit o confirmare, în conținutul căreia a indicat că Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii deține cu drept de proprietate asupra tehnicii agricole – freza B1 și stropitoarea Caffini. (f.d.32)

La 15.11.2023 creditorul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea

Agriculturii”s-a adresat administratorului autorizat Muntean Oleg cu o cerere privind separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro”, cu transmiterea acestora proprietarului IP „ADMA”. (f.d.34-36)

La 15.02.2024 de către Întreprinderea de evaluare Firma „Oxel-Imobil” SRL, a fost întocmit raportul de evaluare a bunurilor, 2 unități de tehnică agricolă, beneficiarul evaluării fiind IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizarea Agriculturii”, iar scopul evaluării fiind – calcularea valorii de piață a obiectului pentru folosirea ulterioară a rezultatelor evaluării în activitatea administrativă și de gestionare a instituției. (f.d.77-115).

Prima instanță, prin hotărârea din 10 iunie 2024, a respins cererea IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a SRL „Biovitagro” și raportarea bunului cu titlu provizoriu la masa debitoare.

Completul judiciar consideră ca fiind întemeiată soluția adoptată de prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art. 2 Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, masă debitoare – reprezintă bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvență, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită

În temeiul art.39 alin.(1) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvență, precum și cele pe care acesta le dobîndește și le recuperează pe parcursul procesului.

Conform art. 40 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, nu se includ în masa debitoare bunurile scoase din circuitul civil, bunurile care, în conformitate cu Codul de procedură civilă, nu sunt pasibile de executare silită și drepturile patrimoniale inalienabile ale debitorului, bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora, bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public-privat, precum și bunurile transmise debitorului cu drept de locațiune/arendă/suprafață.

Potrivit art.48 alin.(1)-(3) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, (1) Proprietarul bunului aflat în posesia debitorului fără un temei legal sau contractual poate înainta administratorului insolvenței/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare. Coproprietarul bunului poate înainta o cerere de partajare a bunurilor în proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

(2) Proprietarul sau, după caz, coproprietarul este obligat să indice în cererea prevăzută la alin.(1) dreptul în baza căruia cere separarea sau partajarea, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea bunurilor a căror partajare se cere, locul

unde se află bunurile care urmează a fi separate sau partajate, persoana care le deține sau le administrează. Administratorul insolabilității/lichidatorul poate refuza separarea bunurilor dacă debitorul are un temei de a le folosi și valoarea masei debitoare va fi maximizată prin continuarea exercitării folosinței.

(3) În caz de refuz al administratorului insolabilității/lichidatorului, instanța de insolabilitate, la cererea persoanei interesate, stabilește dacă bunurile sunt supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecărui coproprietar și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se partajează o masă succesorală, instanța stabilește obligațiile masei successorale, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile masei successorale.

Instanța de apel reține că la momentul intentării procesului de insolabilitate față de SRL „Biovitagro”, bunurile – freza automatică B1 și stropitoare Caffini, care se solicită a fi separate, erau incluse în masa debitoare.

Totodată, la 26.04.2024 în „Monitorul Oficial” cu nr.188-191 a fost publicat anunțul, întocmit de către administratorul autorizat Muntean Oleg, care a înștiințat doritorii de a participa la licitație „cu strigare”, de vânzare a mai multor loturi care aparțin SRL „Biovitagro”. (f.d.116)

Colegiul a mai stabilit că prin hotărîrea Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2022, definitivă și irevocabilă s-a admis cererea depusă de către IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii” și s-a încasat din contul SRL „Biovitagro” datoria în sumă de 400.354 lei și penalitatea în sumă de 169.834,87 lei. (f.d.117)

Prin urmare, în legătură cu neonorarea obligațiilor SRL „Biovitagro” față de IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii” ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. PVR 223 din 27.04.2018 și contractul de vânzare-cumpărare nr. PVR 250 din 06.07.2018 a fost emisă o hotărîre definitivă și irevocabilă privind încasarea contravalorii tehnicii agricole procurate.

În acest context, în opinia instanței de apel, corect a statuat prima instanță că, deși IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii”, deține o hotărîre irevocabilă și un titlu executoriu nu s-a conformat prevederilor Legii insolabilității prevăzute la art.140 alin.(1) din care urmează că, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

(2) Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărîrea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție

fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură.

(7) Sub incidența prezentului articol cad și creanțele întemeiate pe hotărâri judecătorești sau pe hotărâri arbitrale irevocabile, sau pe titluri executorii.

Astfel, în contextul în care reclamantul nu și-a valorificat dreptul cu privire la admiterea creanței sale în cadrul procedurii de insolvență, acesta nu poate solicita revendicarea bunurilor solicitate prin separarea acestora din masa debitoare a căror contravaloare deja a fost încasată printr-o hotărâre judecătorească în favoarea IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii”, întrucât, prin acțiunea dată reclamantul pretinde o dublă prestație – atât separarea bunurilor din masa debitoare cât și încasarea costului acestora ce rezultă dintr-un proces judiciar anterior, fapt inadmisibil.

La acest capitol, reclamantul nu ia în calcul că prin efectele hotărârii Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2022 pretinsul drept de proprietate al reclamantului s-a consumat, întrucât acesta deținea un titlu executoriu cu privire la încasarea contravalorii bunurilor. Astfel, deși contractele la care se face trimitere de către acesta este stipulat cert și clar faptul că dreptul de proprietate se păstrează la vânzător până la achitarea integrală al ratelor, odată cu adoptarea hotărârii judecătorești cu privire la încasarea contravalorii acestor bunuri, aceste prevederi contractuale și-au încetat de drept efectul, or, nu poate pretinde reclamantul doar culegerea beneficiilor în urma raportului juridic dat manifestat prin restituirea bunurilor, precum și încasarea costului acestora, or acest fapt ar reprezenta prin sine o îmbogățire nejustificată al vânzătorului.

În acest context, în viziunea instanței de judecată, reclamantul pe o cale artificială încearcă să creeze aparența unui drept de proprietate în condițiile în care actul dispoziție al acestui drept a fost realizat prin hotărârea judecătorească emisă la 22 noiembrie 2022, or faptul că acest a omis să își valorifice dreptul cu privire la admiterea creanțelor deținute potrivit unui titlu executoriu nu poate justifica nicidecum separarea bunurilor din masa debitoare al SRL „Biovitagro”.

Mai mult ca atât, până la intentarea procedurii de insolvență, deși reclamantul pretinde că ar deține potrivit contractelor dreptul de proprietate asupra tehnicii agricole, ultimul nu a formulat o acțiune cu privire la restituirea bunurilor din posesia debitorului, ci a optat pentru modalitatea alternativă – încasarea contravalorii acestora.

În această ordine de idei, în opinia instanței de apel corect a statuat prima instanță că pretenția de separare din masa debitoare și transmiterea cu titlu de proprietate către IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii”, a tehnicii agricole – freza automatică B1 și stropitoare Caffini, nu întrunește condițiile cumulative ce reglementează separarea bunurilor imobile din masa debitoare a SRL „Biovitagro” or, din prevederile art.48 alin. (1), (2) și (3) din Legea insolvenței nr.149 din 29.06.2012, separarea din masa debitoare a unui bun poate fi făcută în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiții:

- persoana care solicită separarea trebuie să dețină un drept real;
- bunul să fi fost inclus în masa debitoare de către administrator/lichidator;
- bunul să existe în natură;
- bunul poate fi separat/partajat în natură.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce din data de 09.02.2024, dintre IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii” și SRL „Biovitagro”, au fost constatate și confirmate mai multe solduri, în conținutul căruia figurează freza automatică B1 și stropitoarea Caffini. (f.d.31)

Respectiv, reieșind din cumulul de împrejurări, masa debitoare a debitorului insolubil SRL „Biovitagro”, este formată din toate bunurile deținute la data intentării procesului de insolabilitate. Din aceste considerente, administratorul autorizat Muntean Oleg a respins cererea creditorului privind separarea bunurilor din masa debitoare din data de 15.11.2023.

Totodată, potrivit materialelor cauzei, în privința bunurilor care se solicită a fi separate din masa debitoare, au fost prezentate acte de proveniență, fapt care demonstrează că acestea au fost obținute de debitor în proprietate, pînă la intentarea procesului de insolabilitate. Astfel, aceste bunuri au fost incluse de către administratorul insolabilității în masa debitoare a SRL „Biovitagro”, ținînd cont de faptul că acestea se regăseau în evidența contabilă a debitorului.

Criticile reclamantului IP „Agenția pentru Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii” cu privire la invocarea unui pretins anunț despre rezoluțiunea contractelor nr. PVR-250 din 06 iulie 2018, nr.PVR-228 din 06 mai 2018 și nr. PVR 223 din 27 aprilie 2018 expediat după intentarea procesului de insolabilitate, corect au fost respinse de către prima instanță care a statuat că aceasta contravine prevederilor art. 921 Cod civil, care statuează că, dreptul la rezoluțiune se exercită de către partea îndreptățită prin declarație scrisă notificată celeilalte părți contractante.

Totodată, în temeiul art. art.922 Cod civil, (1) Dacă executarea s-a oferit cu întârziere sau executarea efectuată nu corespunde în alt mod contractului, creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune pentru acea neexecutare în cazul în care declarația de rezoluțiune nu este notificată într-o perioadă rezonabilă.

(2) În cazul în care creditorul a acordat debitorului un termen pentru remedierea neexecutării conform art.909, perioada menționată la alin.(1) din prezentul articol curge de la expirarea termenului acordat. În alte cazuri, perioada curge din momentul în care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre ofertă sau despre neconformitate.

(3) Creditorul este decăzut din dreptul la rezoluțiune în temeiul art.917, 918 sau 919 în cazul în care creditorul nu notifică declarația de rezoluțiune într-o perioadă rezonabilă după apariția acestui drept.

Astfel, reieșind primordial din faptul că pînă la intentarea procedurii de insolabilitate în privința SRL „Biovitagro” a fost emisă și hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 22 noiembrie 2022, prin care s-a dispus încasarea a

datoriei restante, rezultată din neexecutarea contractelor nr.PVR-250 din 06 iulie 2018, nr.PVR-228 din 06 mai 2018 și nr. PVR 223 din 27 aprilie 2018, la moment reclamanta este decăzută din dreptul la rezoluțiune pentru acea neexecutare, din motivul că nu a notificat despre aceasta într-o perioadă rezonabilă, în sensul art. 922 Cod civil, or din momentul intrării în vigoare al hotărârii din 22 noiembrie 2022, reclamantul era în drept să solicite restituirea tuturor prestațiilor – efectul nemijlocit al rezoluțiunii, fapt ce nu s-a realizat în termeni rezonabili.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la de respinge cererea depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, iar toate argumentele apelantului invocate în apelul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, fiind fundamentate în esență pe interpretarea eronată al legislației, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate și urmează a fi respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a netemeinicieii hotărârii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge apelul ca fiind neîntemeiat și de a menține hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2024, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 10 iunie 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Ghenadie

Mîra

Judecătorii
Andrei

Cașcaval

Sîrbu
Victoria